

Haags drummerk in koffietafelboek

The Westend Story

Tijdens de Amsterdam Drum Show presenteerden Rob van der Werf en Andy Portasse hun boekje *The Westend Story, Het Verhaal Achter De Legendarische Haagse Drums*. Dit boekwerk met vooral veel nostalgische foto's en aardige achtergrondverhalen is een ware ode aan dit Nederlandse merk, dat drumstellen produceerde tussen 1954 en 1972. We sloegen aan het bladeren en spraken kort met de auteurs.

tekst Winnie Mensink

Lang geleden had een beetje stad zijn eigen drumstelmerk. Een souterrain of atelier was vaak genoeg om drumstellen te bouwen, en dat deden bijvoorbeeld Royal in de Amsterdamse Jordaan en Westend op het Haagse Westeinde. Tussen de leerlooierijen, hout- en metaalbewerkers en drukkerijen produceerden zij drumstellen; met de hand en meestal op bestelling van plaatselijke drummers en orkesten. Niet al het werk deden ze zelf. Er waren meestal genoeg bedrijven in de buurt die meehielpen, zoals een galvaniseerbedrijf dat het verchromen deed.

Massief messing

De spanbokjes en de spanranden voor de trommels zelf werden wel binnenshuis gemaakt. Hiervoor werd messing (brass) gebruikt, een metaal dat zeer geschikt is om te gieten, te walsen, te boren, te solderen, te vernikkelen en te verchromen; en het roest niet. En dan die klank... Ik stootte laatst toevallig met de achterkant van een schroevendraaier tegen een losse messing spanrand die ik van een snaredrum haalde; klinkt als een klok!

Westend tapte het schroefdraad direct in de spanbokjes. Dat lijkt een heikele onderneming; George

Way heeft de zogenaamde swivel nut (de flexibele moer in het spanbokje) immers niet voor niks uitgevonden, maar het grote verschil zit 'm in het gebruikte materiaal. Waar de Amerikaanse merken voor hun spanbokjes allang waren overgestapt op goedkopere legeringen uit zink en aluminium, gebruikte Westend massief messing en tapte daar het schroefdraad voor de spanbout in. Er zijn geen gevallen bekend van gescheurde huisjes, maar je moet de schroef er wel recht in draaien, anders sloop je het schroefdraad.

Het Amsterdamse Royal maakte de spanbokjes wel met een swivel nut, zodat de spanbokjes van gestanst messing gemaakt konden worden. Beide spanbokjes zijn kunstwerkjes op zichzelf.

Merken als Royal en Westend bestaan al langer dan dertig jaar niet meer, al is de handel op Marktplaats nog altijd springlevend. Hun handgemaakte drumstellen worden natuurlijk wel steeds zeldzamer, en de mooiste overgebleven exemplaren hebben reeds een plekje gevonden bij verzamelaars.

Tribute

Rob van der Werf en Andy Portasse, de auteurs van *The Westend Story*, zijn twee drummers die in de

René and the Alligators met Richard van der Kraats op drums

jaren zestig opgroeiden in Den Haag. In die tijd konden ze zich geen Westend drumstel permitteren, maar inmiddels hebben ze dat probleem opgelost. Ze vonden het dan ook hoog tijd om de geschiedenis van Westend en het bedrijf erachter, de Fa. J. de Hooze & Zn, vast te leggen nu het nog kan.

Om alle informatie bij elkaar te krijgen, voerden Van der Werf en Portasse talloze gesprekken met leden van de familie de Hooze, en vooral ook met bekende drummers die vroeger op Westend speelden, zoals Cesar Zuidervijk, Louis Debij, Peter Ypma en

René Wepereis

The Fire Devils met Tony Eyk in de Phonogram studio met Don Hieronymus op drums (1963)

René Wepereis

houden we het totale aantal gebouwde sets op drietot vierhonderd.

Verder ontdekten we dat Westend onterecht aan veel mensen wordt toebedacht. Zo ook aan John Engels. Navraag bij John leerde dat hij nooit een Westend in z'n bezit heeft gehad. Wel stapte hij de zaak op het Westeinde regelmatig binnen voor een vel of een paar stokken.

Model Tonny Nuser

Bram de Hooze werkte nauw samen met drummers en luisterde goed naar hun wensen, zo blijkt uit de interviews in *The Westend Story*. Zo waren de eerste twee 26" bassdrums van Cesar Zuidervijk berenhouwen Westends. Tonny Nüsser, een van de grote Nederlandse drummers in de jaren vijftig en zestig, had zelfs zijn eigen Westend Signature-lijn, met de speciale, ovale 'Model Tonny Nuser'-badge. De afwijkende spelling is trouwens geen vergissing; Nüsser koos er in die naoorlogse periode zelf voor om zijn Duits aandoende naam anders te spellen.

Westend bouwde vanaf 1954, zoals gezegd, in totaal ongeveer vierhonderd drumstellen. Dat lijkt niet veel, maar je moet wel bedenken dat er in het pre-Ringo-tijdperk veel minder drummers waren. Het drumstel was een exclusief muziekinstrument dat alleen gekocht werd door 'werkende' drummers. Met de opkomst van de beatmuziek in de jaren zestig groeide het aantal semiprofessionele drummers aanzienlijk, en vonden veel Haagse bands de weg naar het Westeinde. De opkomst van de zeer goedkope Japanse drumstellen, en de opheffing van de meeste importbeperkingen werd Westend uiteindelijk te veel. In 1972 werd de zaak definitief gesloten. ■

www.westenddrums.nl

natuurlijk Tonny Nüsser. Die laatste was een van de eersten die het boekje in ontvangst mocht nemen op de Amsterdam Drum Show 2007. Hier werd *The Westend Story* gepresenteerd aan de buitenwereld, en daarbij was de prachtige wit parelmoer Westend set van Rob van der Werf de blikvanger.

Om alle informatie bij elkaar te krijgen, voerden Van der Werf en Portasse talloze gesprekken met leden van de familie de Hooze, en vooral ook met bekende drummers die vroeger op Westend speelden, zoals Cesar Zuidervijk, Louis Debij, Peter Ypma en

hun volle glorie, maar geven ook een beeld van een muziekwereld uit lang vervlogen tijden. Ook is een Westend tribute-website geopend, en hier is het boekje natuurlijk ook te bestellen: www.westenddrums.nl.

Aannames

Rob van der Werf legt uit dat het verzamelen van de informatie voor het boek niet altijd meeviel. "Tijdens het schrijven van de tekst moesten Andy en ik veel zelf ontdekken. Er kon immers bij niemand navraag worden gedaan, en dat bleek nog wel eens lastig! Het leidde in een paar gevallen tot aannames, en hierbij kon ook Marijke de Hooze (dochter van Bram de Hooze, de man achter Westend; red.) geen uitsluitel bieden.

Een voorbeeldje daarvan is de koperen parade-trommel die Louis Debij thuis heeft staan. Op die trommel staat op een koperen plaatje vermeld 'J. de Hooze Den Haag Rotterdam'. Het is dus net alsof de zaak in twee plaatsen tegelijk gevestigd was. Volgens Marijke is dit pertinent nooit het geval geweest. Er bestond eerst een zaak in Rotterdam, en na de oorlog was er de zaak in Den Haag. We nemen daarom maar aan dat oprichter Justus de Hooze, de vader van Bram, Rotterdam als eerbetoon aan deze stad heeft vermeld.

Een ander voorbeeld van een aanname is het aantal geproduceerde drumsets. Bij ons speurwerk en tijdens interviews zijn er vele aantallen genoemd, maar afgaande op het geheugen van Marijke de Hooze

René Wepereis

